

forslag have udoist, men at den ikke desto mindre forekom mig at være tilfredsstillende. Flere ærede Talere have ikke været enige, i alt Fald ikke fuldt enige, med mig i, at den finansielle Stilling efter Finanslovsforlaget eller Landets finansielle Stilling overhovedet kan betegnes som tilfredsstillende, men jeg maa tilstaa, at det, der er fremkommet til Støtte for denne mørkere Betragtning af Forholdene, paa ingen Maade har kunnet forandre min tidligere Mening om dem. Det staar for mig fremdeles saaledes, at et Budget, der lover $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i Overskud, et Budget, hvis Indtægtside er beregnet moderat, og paa hvis Udgiftside der findes omtrent $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i overordentlige Udgifter, at et saadant Budget kun kan betragtes som tilfredsstillende. Et æret Medlem har gjort gjældende, at en Sammenligning af Budgettet for det kommende Aar med det, der i forrige Samling blev fremlagt for indeværende Aar, ikke betyder Noget, at man maatte sammenligne Budgettet for det kommende Aar med den vedtagne Finanslov for indeværende Aar. Denne Betragtning deler jeg aldeles ikke. Det forekommer mig, at naar man overhovedet vil sammenligne, saa maa man sammenligne det, der ligner hinanden: Forslag med Forslag, Lov med Lov. Det forekommer mig altsaa at være fuldstændigt rigtigt, at jeg ved Fremlæggelsen af et Budget sammenligner dette med det i forrige Samling fremlagte Forslag, ligesaa naturligt som det vil være, at jeg ved Slutningen af Forhandlingerne om Finansloven sammenligner Resultatet af Finansloven med det foregaaende Aars Finanslov. At sammenholde Forslag med Forslag og Lov med Lov, forekommer mig at være det Naturlige. Jeg veed ikke, om en Bemærkning, jeg lod indflyde ved Fremlæggelsen af Finanslovsforlaget om de Forventninger, man kunde gjøre sig om, at det sidste Aars gode Høst vilde bringe ny Produktionsvirksomhed til Veie, vilde i det Hele taget bringe Liv i Omsætningsforholdene og derigennem give ogsaa Statskassen et gunstigere Resultat, hvad Forbrugsafgifterne og Omsætningsafgifterne angik — jeg veed ikke, siger jeg, om det er denne Bemærkning om de Forventninger, jeg stillede til den gode Høst, som har foranlediget eller fremkaldt Bemærkninger fra flere af de ærede Talere, der have haft Ordet, om, at Udgifterne for Landets økonomiske Tilstand vare mørke. Jeg tror endog, at de fra flere Taleres Side ere blevne betegne som meget mørke. Kjendsgjerningen, at Høsten har været god, tror jeg ikke er bleven modsiget fra nogen Side, og hvad der har været mig noget beroligende med Hensyn til det mørke Billed, der blev oprullet for os af vor økonomiske Fremtid, er, at det ærede Medlem, som først gjorde disse mørke Betragtninger gjældende, dog udtalte om indeværende Aars Høst, at man ikke maatte gjøre sig altsor store Forventninger om Udbyttet af den, at den efter hans Mening kun vilde

være i Stand til at dække Gullerne fra de to foregaaende Aar. Jeg maa tilstaa, at jeg er ikke nær saa sangvink som det ærede Medlem, der udtalte dette, men jeg vil fastholde, at den Besigtelse for Landet, i denne gode Høst, utvivlsomt vil mærkes baade i de private økonomiske Forhold og tillige for Statsintradernes Vedkommende. — Det er aldeles umuligt, forekommer det mig, at fyldestgjøre det Forlangende, som blev stillet af det ærede Medlem, at der fra Regjeringens Side skulde fremkaffes Oplysninger, tilstrækkelige til derefter at danne sig en bestemt Mening om, i hvilken Grad Konkurrencen med Udlandet, særlig med Amerika, vilde trykke vor Hovedindustri her i Landet. Jeg tror, at den Opgave, som det ærede Medlem i denne og lignende Retninger vilde stille det statistiske Bureau, er det umuligt for dette at løse. Det statistiske Bureau skaffer Materiale tilstede til Bedømmelse af Landets økonomiske Forhold og Bilkær til enhver Tid, men Slutningerne, man vil drage deraf, tror jeg, maa overlades til hver enkelt Statistiker for sig. Det forekommer mig, at hvad de danske Landmænd maa kunne sige sig selv, er, at det vil være nødvendigt for dem at gaa fremad i Retning paa at producere bedre paa Grund af Konkurrencen og tillige i Retning af at producere billigere, men det forekommer mig ogsaa, at videre kan en Udtalelse om disse Forhold ikke gaa. Den meget betydelige Nedgang i Eiendommens Priser, som fra forskjellige Sider er bleven anført som Bevis paa den store økonomiske Tilbagegang her i Landet, tror jeg nok er angivet noget vel rundelig, og dertil kommer, at man maa tage ikke lidet Hensyn til, at Eiendomspriserne i den forudgangne Periode jo paa ingen Maade have svaret til de virkelige Værdier. Det Samme gjælder selvfølgelig ogsaa om andre Eiendomsværdier end netop Landeiendommene. Det forekommer mig, med eet Ord, at der ikke er nogen Grund til at se Fremtiden saa mørk, som man fra flere Sider har været tilbøielig til, men at der ganske vist for Landets Hovedindustris Vedkommende særlig af Hensyn til den stærkere og stærkere Konkurrence med Udlandet paa vort gamle Marked er al Grund til at være opmærksom, opmærksom i Retning af at producere bedre og producere mere økonomisk, end man har været vant til i den Tid, da Priserne stadig gik op, og Forholdene i det Hele taget stillede sig gunstigere og gunstigere.

Der er fremkommet flere enkelte Bemærkninger angaaende den Del af Budgettet, der særlig vedkommer Finansministeren, og som jeg skal tillade mig kort at besvare. Der er saaledes og med fuld Høie forlangt Oplysninger om, hvorvidt Fællessukkerlojeriet paa St. Croix, der jo er kommen til Stede ved Bevilling fra den lovgivende Magts Side, har svaret til de Forventninger, man har næret derom. Svaret herpaa er jo desværre: Nei, det har det ikke hidtil gjort.